ANUL I Nr. 4

4 PAGINI 1 LEU

Cenzurat

SEPTEMBRIE 1935

BRAȚUL DE FIER

Semnul nostru în alegeri

APARE SUB INGRIJIREA UNUI COMITET

Gazetă de știri, indrumări educație naționalistă și creștină

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Str. D. Zamfirescu 14
FOCȘANI

Semnul nostru în alegeri

CE SPUN EPISCOPII BISERICEI ROMANE DESPRE LEGIONARI

Impresionat adânc de organizația tinerilor legionari, studenți intelectuali și oameni de rând, pentru munca constructivă, pentru scăparea țării din criză și ajutorarea oamenilor nevoiași, binecuvântăm cu multă insuflețire această direcție îmbrățișată de ei, implor ajutorul lui Dumnezeu spre intărirea, lărgirea și mărirea organizații legionare, care are un caracter pur creștin".

GURIE
Mitropolit al Basarabiei

O mână de tineri legionari lucrează benevol la restaurarea Arnotei lui Matei Basarab.

Atâta zel și devoțiune m'au uimit. Trebue în adevăr, jertfe și străduinți fără nume, ca să eșim din impasul vremii.

La Arnota se face adevărată robie fizică, pe care n'o poate răsplăti decât Dumnezeu.

Dacă nu vom pune altoi moral în viața poporului, zădarnică ne va fi orice muncă.

Eu am văzut tinerii legionari, cari lucrează benevol la restaurarea Arnotei lui Matei Basarab și s'au lipit de sufletul meu. Ca dânșii sunt mulți. Să începem prin a clădi sufletește edificiul nației.

P. S. Episcop Vartolomeu
al Olteniei

Dorința mea expresă este de a transforma Eparhia într'un imens arsenal de construcțiuni bisericești prin munca Legionarilor".

I. P. S. Episcop Visarion
al Hotinului

Scrisoarea Domnului Corneliu Zelea Codreanu
către legionarii din taberile de muncă

Cu adâncă părere de rău trebue să constat că nu mă voiu putea deplasa pe la toate taberele, ca să stau alături de voi spre a ne bucura împreună de munca pe care o semănați așa de curat pe pământul Țarei noastre.

Deaceia vă împărtășesc câteva gânduri ale mele pe această cale a scrisului.

I. **Tabăra este o școală nouă**; *a noastră proprie* **născută din pământul și din sufletul nostru românesc.** *Nu e o imitație pentru că la 1924, când am început* **cărămidăria de la Ungheni** *și* **Căminul de la Iași,** *nu era întrebuințată nici în* **Italia,** *nici în* **Germania.**

II. In această **școală** *sunt patru principii de educație care lucrează asupra celui sosit aici.*

a) **Munca manuală: cu sapa, cu târnacopul, cu toporul sau cu brațele goale.**

Aceasta intărește, fizic, muscular, pe legionar și reface celula nervoasă a omului pe care o distruge în special munca intelectuală intensă și supra incordată. Această muncă îi dă **sănătate.**

Această muncă îi crează, intelectualului în special, o structură sufletească, **o voință de fer.**

Această muncă îl scoate din lumea teoriei și îl pune pe teren, desvoltând simțul practic. Unui om lipsit de curajul fizic care se comportă cu naivitate în fața tuturor fenomenelor naturei îi dă certitudinea posibilităților lui fizice, **îi dă curajul fizic.**

Această muncă ne învață pe toți să prețuim și să respectăm pe cei ce muncesc de multe ori peste puterile lor de rezistență pentru ca să întrețe Țara aceasta și pe mulți care nu ar trebui să mai trăiască în'trânsa.

b) **Viața aspră** *cu disprețuirea tuturor luxurilor care până azi ne-au* **moleșit, ne-au creat neputincioși, imbecili și necinstiți,** *ne va smulge din mlaștina acestor păcate și ne va crea un popor de oameni sănătoși, cumpăniți și severi cu noi înșine.*

c) **Viața în comun,** *viața împreună, care ne dă nu numai bucuria cunoașterei și revederei noastre, care nu numai că ne desvoltă simțul camaraderiei, dar crează o stare de mare* **Comunitate sufletească;** *care însemnează* **betonul armat** *al organizației noastre și pe care nu va distruge nici un val, nici o [illegible].*

d) *In sfârșit al patrulea principiu este* **educația teoretică** *propriu zisă; adică vărsarea în sufletul tuturor a gândului nostru despre ce[illegible] trebue să fie, un* **om în viață,** *despre modul cum trebue să se* **comporte față de Dumnezeu, față de viață, față de Țara sa, față de lume, față de el însuși.**

In taberile noastre desigur că cele trei principii de la început au activat asupra noastră și nu mă îndoiesc că toți ați observat vizibil schimbarea pe care **Școala Legionară a produs'o în voi.**

Al patrulea va fi pătruns poate mai puțin cu toate însușirile frumoase ale celor însărcinați cu aceasta, din cauza lipsei de legătură între noi.

In această ordine de idei și sub acest capitol vă anunț că taberile din anul acesta trebue să fie închinate: **omului corect.**

Ele trebuie să înceapă crearea acestui om corect *(în scrisoarea următoare continuarea).*

Vă las acum în voia și grija lui Dumnezeu.

Cu mult drag vă salut sforțarea voastră eroică.

Corneliu Zelea Codreanu
Carmen Sylva, 1 August 1935.
(România Creștină Nr. 11)

Ce-am văzut în tabăra Legionară dela Carmen Sylva

Intr'o râpă plină de spini [illegible] cu tăeturi de mal drept [illegible] prăvălească în [illegible] cu tărie în [illegible] începutul [illegible] tanul nostru, Corneliu Zelea Codreanu, [illegible] 29 legionari, cu 1500 l[illegible] pungă [illegible] cu atâta [illegible] de [illegible] înfrunpta [illegible]

[illegible] să transforme într'o [illegible] Cabane, pentru odihna de [illegible] a legionarilor, fântână cu apă [illegible] de băut, magazii pentru [illegible] legionar [illegible] pi[illegible] sori, [illegible]

Tabăra legionară [illegible] mată în [illegible] noui cuceriri din stăpâ[illegible] ce nu îndrăsnește să se mai [illegible]

Terase, coborâșuri în tabără [illegible] din lespezi de piatră, iar șoseaua „Bulevardul românul de mâine", cu șanțuri și borduri de piatră pe margini și îmbrăcată cu nisip amestecat cu scoici, pe care se poate coborâ cu trăsura și mașina până'n valurile mării, este o puternică mărturie de ce-o să se facă mâine, când legionarii vor fi o putere în țara românească.

Pe la mijlocul acestei șosele stă agățată de un stâlp, o placă, pe care se poate citi: „Această șosea s'a făcut: fără Suedezi, fără împrumuturi, fără excrocherii, fără furturi, fără șantaj și fără șperțuri, ci numai cu muncă cinstită numai cu credința și brațele legionare.

Jos în tabără pe o altă placă stă scris în vreo patru limbi „obiecte găsite"; cine găsea ceva nu umbla de colo până colo și să întrebe cine a pierdut ceva? ceas

brânzeturi, lade, bani etc. şi nici cine pentru ceva nu întinde pe nimeni şi nici nu se vâră, ci se duce la picioarul stâlpului cu placa pe care stă scris „obiecte găsite".

Aici în rândurile legionarilor veniţi în tabără, vei găsi la targă, la roabă, săpând cu târnăcopul sau gemând printre valurile mării, de greutatea lespezilor tărâte la mal cu picioarele şi braţele însângerate de tăişurile acestor, vei găsi oameni din toate treptele sociale.

Profesori universitari, asistenţi universitari, profesori, preoţi, ofiţeri superiori din rezervă, învăţători, studenţi, negustori, meseriaşi, muncitori din orase şi dela sate lucrând de aceiaşi zor, de aceiaşi spirit de sacrificiu, de aceiaşi dor de muncă şi de mai bine în ţară.

Doi camarazi studenţi, [illegible] şi Tudor de atâta muncă s'au înputernicit la braţe şi picioare, că puteau ridica pe targa lor pietre cântărind greutate de peste 800 Kgr.

Am muncit şi eu în tabără, cum n'am muncit nici la tata acasă, cu targa, cu roaba am scos piatră şi nisip din mare şi-am stat cu bărdiţa la poarta şi nu numai când ajuns, câteva pare [illegible] că n'am putut sta mai mult în tabără.

Toată oboseala, dogoarea soarelui şi greutatea muncii erau uşurate de cântul legionarilor, de camaraderia, de voia bună a tuturor şi de vorbele Căpitanului din timpul şedinţelor.

Parcă aud şi acum cu voce hotărîtoare şi hotărâtă: „De acum înainte nu ne mai înfrânge nici o putere din lume: Europa întreagă de s'ar porni asupra noastră nu ne mai poate face nimic.

De ce? fiindcă am reuşit să facem din legionar un om de credinţă, un om de sacrificii pentru credinţa lui, dovadă sunt morţii noştri şi cei vii, am făcut din legionar un om de muncă, iar acum lucrăm la realizarea omului cinstit".

Pr. V. Bolcan

SFATURI MÂNTUITOARE DE SUFLET ŞI DE NEAM

Trăim în timpuri grele, datorită numai cunoştinţei în cel de sus şi deci, în nerespectarea celor sfinte. Se crede că muncind şi Duminica, ne vom îmbogăţi şi mai [illegible], Dimpotrivă înşelătorie, căci dacă se munceşte Duminica, cea mai mare zi de sărbătoare, lăsată pentru preamărirea celui de Sus, cum crezi că vei fi [illegible] de acela pe care-l batjocoreşti. Dacă se întâmplă că nu se munceşte, atuncea vedem în schimb umplute cârciumile şi cafenelele, unde se aruncă tot felul de lucruri rele. Dumnezeu le vede pe toate, şi şi cu timpul, îi lasă după faptele sale.

Cei mai răi, cari pun la cale tot felul de nelegiuiri în toate ramurile, sunt secta Fracmasonică. Aceştia sunt aţâţi şi deci necredinţi lui Dumnezeu de cât pe Satana, puteţi socoti ce vor şi ce pun la cale. Să nu mai ai putere şi să fii condus de un stăpân, care numai creştin nu poate fi. Deci, ca să-i combatem, trebue ca să ne ajutăm de Dumnezeu, de Marele adevăr.

Dumnezeu ne arată mereu la semne ca să ne întoarcem spre el, spre credinţa în El... Unul din aceste semne, este şi acela care se petrece cu cei ce pun şi luptă pentru Hristos, Rege şi Naţiune. Sunt lăudaţi şi în special tineretul din partidul „Totul pentru Ţară" fiul spiritual al lui Corneliu Z. Codreanu — Deci, credinţă în Dumnezeu, ca semnul să dea roade pentru folosul ţării.

Credinţa în Dumnezeu, nu se rezumă numai a face Sfânta Cruce şi a te duce la biserică. Credinţa care mai întâi începe în cel de Sus. Având cu adevărat iubirea în cel de Sus, trebue s'o ai aceapicat şi în acela a aproapelui tău. Ce să ai faţă de aproapele tău, trebue: 1. Să fii moral, viaţă dreaptă; să nu spui minciuni (cel mai mare păcat), să nu înşeli; să-ţi respecţi cuvântul, să nu trădezi, să nu cleveteşti, să nu furi etc; 2) să fii milostiv, adică să ajuţi fără nici altfel cuvinte umilitoare şi 3) să preamăreşti pe Domnul, adică să te duci Duminica în locaşul său, care este Sfânta biserică. Dacă îndatorie, te vezi înălţat şi când eşti din biserică parcă eşti cu totul uşurat. În acest lacaş Sfânt, pe lângă rugăciunile tale, să te rogi şi pentru reuşita cauzei noastre, adică: Noi Românii să fim stăpâni în ţara noastră, iar nu ca

acum slugile tuturor inconştienţilor şi ai celor pe cari îi hrănim cu sudoarea frunţei noastre.

Se cere deci legionarului, credinţa desăvârşită în Dumnezeu. El va da exemplul tuturor celor răzleţi şi deviaţi; cinstind cu'n fiecare Duminică, pe lângă datoria de a preamări pe cel de Sus, să afle şi pe acela ce şi-a ales să se odihnească, care apoi în timp de o săptămână să-şi dea rodul său.

Se s'au lucrat foarte mult şi se va lucra acum de toţi acei cari şi pe cele spirituale, vor afirma o nouă suflare pentru respectarea celor sfinte, căci numai aşa iubirea noastră faţă a pune pentru tuturor luptătorilor fraţilor, care totuşi au fost mai buni decât cele de azi.

Cantor CAMBUREANU

NICI SĂ-ŢI PESE, TUDORE!

Ţie camarade Codin Tudoreşti scriu rândurile acestea şi nu ştiu dacă cenzura le va lăsa pe întelesul lor — fiindcă trebue să ştii că astă-zi, cu democraţia tuturor libertăţilor pe hârtie — că de aceia avem legi cu carul ca să fie *călcate* — au ajuns, la adăpostul baionetelor, cari pentru altceva au fost făcute, să săvârşească atentatul moral al oprelişti de gândire şi de scrisoare.

Dacă tu în loc de „România Creştină" ai fi tâlmăcit oamenilor din sat vre'o otravă ieşită din tiparniţa sărindarului, jandarmul, care nu te poate iubi şi ştie el ceva, măcar din intuiţie, că va avea de furcă cu tine, nu te-ar fi închis şi ţinut două zile la opreală.

Fiindcă el, jandarmul — cu rare excepţii — un fel de peşte porcină şi de vară şi de iarnă, e sardea, cari n'au rezultatul vreunei nevoi decât a politicei şi spaima coţcelor — să bagi de seamă cum fug orătăniile, ca de său, când se iveşte câte unul — jandarmul ăsta, care nu are nici o credinţă, fiindcă a schimbat prea multe cu atâtea guverne, şi nici nu i-ar folosi, trebue, pe lângă dorinţa lui personală — devenită fosă — de a face şi el o bravură, n'a fost nici unul pe front şi se simte în urmă, mai are şi şefi şi cam mulţi;

Întâi are pe D-l Căpitan — să-mi porţi recunoştinţa Căpitanului că te-am *dăruit* cu nume predestinat — apoi pe primar, notar, consiliu, şeful politic din sat — *ăsta-i tartorul*, ba deputaţi, prefect şi cum vezi pomelnicu-i lung, că *aşa-i alcătuirea politică, cu şefi mulţi şi oameni a-i trebei de loc. Să nu te mire* că te-a mai purtat şi legat în lanţuri, pe tine om cinstit şi cu frica lui Dumnezeu, pentru că lanţurile au

menire a lor şi cu tine trebuia să se împlinească că, cu alţii nu se poate, că sunt înacăunaţi şi te păfinuesc pe fine şi nu poţi avea pretenţia să se lege singuri, facerea asta de bine, o să le-o facem noi, păcătoşii ăştia de naţionalişti verzi care credem în izbânda legionară pe care o frământă, în atâtea tabere de muncă, mii de braţe tineresti, izbândă cimentată de credinţa nouă a unui om nou — nu-i scriu numele, că-l şterge cenzura, da tu-l ştii, ca toţi, — l vezi şi-l simţi lângă tine pe Căpitan. Peste Ţara noastră — să nu ştii — au trecut multe nenorociri, turcii şi tătarii, ciuma şi holera, nouri de lăcuste şi dihăniile de acum — nu le spun pe nume, cămă şterge — cari au socotit'o ca pe o moşie luată în arendă, dar tu ştii bine că firul ierbii de ce te dai cu coasa în el cu atât mai verde şi mai înfoiat răsare — este o lege a lui Dumnezeu pe care nu o poate înfrânge diavolii — şi dacă a venit omida rusească de-a pârjolit ogoarele nimeni nu a dat plugurile în şanţuri, că rodul pământului e fără de sfârşit.

Ţie să nu-ţi pese, Tudore, de toate mişeliile şi nedreptăţile pe care le-ai suferit.

TU AI INVINS

Din nedreptăţile făcute ţie, cărturarii satului, preotul teolog şi cei trei învăţători au împletit cununa cinstirei pe fruntea ta de muncitor.

Taina victoriei tale stă în hotărârea ta, neclintită, de a nu avea decât un Dumnezeu, un Rege şi un Căpitan pe cari să-i temi.

Sănătate,

Aristotel Ghiorghiu

SPRE O LUME NOUA

Ne-am obişnuit cu toţii să vedem toate, cele ce se întâmplă în jurul nostru, în negru. Nu-i zi ca să nu ne văităm că trăim timpuri grele. Cui se datoreşte oare această stare sufletească?

Cine-i vinovat de descurajarea morală în care ne zbatem? Şi răspunsul nu e decât unul: Noi, aceştia, cari, deşi vedem viaţa anormală în care ne găsim, nu suntem capabili a ne hotărâm, să sfârşim cu neîncrederea în virtuţile noastre; nu ne putem hotărâ cu toată voinţa şi cu o sforţare uriaşă să terminăm cu tânguirile şi cu bocetele şi să spunem hotărâţi: Merităm să trăim alte timpuri. Merităm să ne croim singuri drumul către luceafărul, cari a început să ne lumineze firul vieţii. Şi fiindcă

Atotputernicia Dumnezeească nu a lăsat niciodată pe om să meargă până la peire, nici chiar atunci când primul om, a călcat prima poruncă ce i-a fost dată, iată că şi nouă azi ni se arată calea către viaţa pe care o merităm din plin. Când cu toţii ne zbatem în neputinţă, când în fiecare dimineaţă gazetele ne otrăvesc cu adevăruri atât de crude, încât te gândeşti că această ţară merită să i se dea foc dela un capăt, la celălalt; când excrocheriile, furturile şi vânzările, ce se fac cu arginţi grei, pe spinarea ţării acestia, în acelaş timp, IN ACEEAŞI ŢARĂ, un val nou de primenire sufletească, un val de încredere, prin moralitate, se rostogoleşte peste noi şi împotriva lumei vechi, cu o putere ne-

hărnicită, datorită unui crez de o moralitate desăvârşită. Nimic, nu i se va putea opune desăvârşit mentale şi multele grele de şantier, pe care cu toată hotărârea vrea să o înlocuiască în locul putregaiului şi mocirlei în care ne bălăcim UN OM, UN OM DE O VOINŢA şi de UN CREZ NEINTINAT, într'o viaţă perfect morală.

Cine a cunoscut numai din treacăt pe Corneliu Codreanu, îl urmează ca magnetizat, fără şovăire, chiar dacă îi este adversar cinstit.

Cum ai putea să nu crezi la tel cu un om, cari în locul deznădejdii şi deprimării, aduce seninătate sufletească şi încredere, în locul jafului şi furtului, cinste neprihănită, în locul necredinţei, credinţa desăvârşită în puterea Dumnezeească şi în biserica la sânul căreia, neamul nostru şi-a găsit sălaş ori de câte ori viaţa i-a fost primejduită; iar în locul luxului şi desfrâului, viaţă morală şi munca, munca fără preget din zori cei dintâi, până la târziul asfinţit.

Iată dar ceva caracteristic spiritului legionar, iată dar pentru ce noi cu o nestrămutată încredere, aşteptăm ca drumul ce luminează luceafărul, să ducă spre victorie întregul neam *Românesc*. Deaceia Şeful nostru a înlocuit peste tot vorba cu fapta. Începuturi de şantiere au loc în toate părţile ţării. Ici se zideşte o mănăstire, dincolo o şosea în stâncă de munte, pe tărmul mării se ridică o casă de odihnă, toate reprezentând simbolul muncii, a muncii care va schimba aspectul hâd al acestei ţări, cari nu a mai cunoscut timpuri în care să se construiască cu atâta râvnă, atâtea lucrări de artă din timpul strămoşilor noştri romani, şi atâtea biserici din timpul Voevodului *Ştefan cel Mare*.

Şi începutul acesta de şantiere ale muncii încordate va cuprinde mâine toată ţara şi atunci vom trăi cu toţii o viaţă demnă pentru care *un om* a primit atâtea lovituri din partea societăţii, căreia îi deschide drumul mântuirii cu preţul atâtor sacrificii personale.

Dimitrie Pope

Legionarul trebue să fie model şi'n gospodărie,

Să-şi aibă grădina împodobită cu zarzavat din belşug şi pomi fructiferi. Se apropie toamna, cerem legionarilor ca să-şi sape grădinile pentru zarzavatul de primăvară şi să facă gropi pentru pomi roditori.

Se mai cere, ca grajdurile pentru vite să fie îngrijite, căci iarna bate la uşă, iar gospodinele să-şi curăţe şi aerisească locuinţele în fiecare zi! Dând noi exemplul toţi ne vor imita, *măcar de ruşine*. În trecerile noastre prin sate vom avea în vedere şi executarea acestor cerinţi în legătură cu buna chivernisală a gospodăriei.

Pe lângă acestea, să se întovărăşească cu alţii, ca strada pe care locuieşte să fie petruită, poduri făcute etc. deci muncă constructivă fără preget.

* * *

Canaliile dela Piteşti, să-şi vâre minţile în cap că o s'o păţească amarnic într'o zi! Dobitocia săvârşită de imbecilii din Piteşti, iar aci, că nu va rămâne **nepedepsită**.

De ce activează preoțimea română în rândurile legionarilor ?

Răspunsul la această întrebare îl găsim în purtarea vrășmașă cu Biserica a guvernelor francmasonice, îl găsim în lipsa de atitudine creștină a tuturor organismelor politice și-a oamenilor politici, îl găsim în prăpădul ce l-ar deslănțui mâine, fiara apocaliptică cu pistrui, jidovii, prăpăd nimicitor, ușor de observat în țara rușilor blagogestivi.

Fiindcă, nu cei cari se închinau si când își astâmpărau setea cu un pahar cu apă, au spânzurat pe slujitorii altarelor și au dat foc bisericilor, jidovii au făcut tot răul.

Și dacă în țara românească fără o putere legionară sigur s'ar petrece cele ce vom publica mai jos din „Rolul evreilor în revoluția Rusă de S. Florescu", apoi cine va fi indolentul și inconștientul, care să stea nepăsător, ca peste el sau după el, să vină și potopul?

Ziarul german „*Angrif*" publică următoarea listă, de prelați batjocoriți și omorâți mișelește de hienele bolșevice:

1. „Bolșevicii au năvălit în Catedrala orașului Chiev, pe când *mitropolitul Vladimir* se găsea în altar. L'au torturat, spre a le arăta unde a ascuns aurul. Nesatisfăcându-li-se cererea, l'au desbrăcat de haine și, legat de coada unui cal, l'au fugărit pe străzile orașului. In cele din urmă l'au legat de un stâlp de telegraf, și stropindu-l cu gaz i-au dat foc să ardă, străpungându-l cu baionetele până ce, bietul păstor sufletesc, și-a dat sfârșitul".

2. *Mitropolitul Veniamin din Petrograd*, pentru că a îndrăsnit să dojenească pe comuniștii, cari au venit să jefuiască averea bisericii, a fost legat de roata unui automobil și târât, desbrăcat de haine, pe străzile orașului. In agonie a fost spânzurat, la ușa clopotniței, și stropindu-l cu gaz i-a dat foc să ardă".

3. *Episcopul de Tobolsc, Hermoghen* a fost legat de roata unui vapor și a încetat din viață înghețat de frig".

4. „*Arhiepiscopul de Perm, Andronic*, a fost torturat și îngropat de viu".

5. *Episcopul de Revel, Platon*, a fost desbrăcat de haine și udat cu apă până ce a înghețat, transformându-l într'un stâlp de ghiață".

6. „*Episcopul Solicam Teofan* a fost aruncat într'o străpungătoare de ghiață și ținut cu capul afară până a înghețat de frig".

7. „*Episcopul Isidor* a fost tras în țapă".

8. „*Episcopul Ambrosie* a fost legat de coada unui cal și purtat pe străzi, în goana calului, până ce a murit".

9. „*Arhiepiscopul Astrahan Mitrofan* a fost biciuit și chinuit până la ultima suflare".

10. *Episcopul Vicar de Taver, Leontie*, a fost ridicat în vârful baionetelor de 5 soldați bolșevici (toți evrei)".

11. „*Arhiepiscopul Vasile de Cernigov* a fost ars pe rug în piața orașului".

12. „*Arhiepiscopul Ioachim de Nijni Novgorod* a fost răstignit și înpuns cu baionetele".

13. „*Episcopul Nicodin de Belgorod* a fost jupuit de piele și omorât în grele chinuri".

14. „*Episcopii, Macarie, Lavrentie, Pimen, Metodie, Gherman, Varsanofie și Efrim* au fost înhămați la căruțe și goniți pe străzi, apoi spânzurați în fața unei biserici și ținuți mai multe zile".

15. „*Moaștile Sfântului Iosaf de Belgorod* au fost transportate la un muzeu și așezate lângă un guzgan mort". Moaștele mai multor sfinți au fost distruse și batjocorite".

16. „*Lavrele din: Chiev „Sfânta Treime" și Șerghie Alexandru Nevschi*", au fost jefuite de toate bogățiile, icoanele scoase în stradă și arse, apoi în locașurile sfinte au vârât caii soldaților roșii".

17. *Mânăstirea Solovețc* este transformată în închisoare inchizitorială, unde mii de credincioși sufăr cele mai fioroase chinuri": Mânăstirea Sf. Simion este distrusă cu dinamită: Capela Sf. Maica Domnului din Jver e transformată în local de petreceri și alte sute de mii de biserici au ajuns să fie închise, iar credincioșii și preoții (cari n'au voit să-și părăsească credința în Dumnezeu) *pier ca animalele pe lângă zidurile pustiite ale închisorilor bolșevice*".

Ziarul german, la întrebarea; care mână criminală comite asemenea acte diavolești? Răspunde: (Numai evreii sunt capabili să facă asemenea crime abominale)".

Nu uitați!

Porunca întâia din cele zece porunci „de care trebue să țină seamă legionarul spre a nu se rătăci de pe drumul său glorios, în aceste zile, de întunerec de urgie și de satanică ademenire.

1. Nu crede în nici un fel de **informații, de vești, de păreri despre** mișcarea legionară, citite în orice foaie ar fi, chiar dacă pare a fi naționalistă sau șoptită la ureche de agenți sau chiar de oameni de treabă.

Legionarul nu crede de cât în cuvântul și ordinul șefului său".

Aci mai adăogăm următoarele: Vrei să te informezi asupra șefului tău? Vrei să-l cunoști?

Apropie-te de el, cercetează-i credința și suferințele și sigur că te vei cutremura înțelegându-i măreția destinului lui mântuitor de neam și salvator de țară.

Cine încearcă însă să-și cunoască comandantul din vorbele, dovezile și scrisorile trădătorilor, a dezertorilor sau din foile și ziarele vrașmașilor, săvârșește un păcat de moarte, întru cât se sinucide prin otrava înghițită dela vrașmașii adevărului, dela ucigașii nației române.

Creștinul, care ar cere informații și mărturii dela Iuda iscarioteanul sau s'ar adresa dracilor întunecați de ură și răutate asupra persoanei Domnului Iisus Hristos, și-ar crede pe iuda și pe draci și cele ce spun ei despr Domnul Iisus Hristos, încetează a mai trăi viața adevăratului creștin și pentru marea mulțime de creștini, el începe a fi un mort ca toți morții.

Care dintre legionari vrea să înceteze a mai trăi viață de legionar?

Cine vrea să moară de otrava minciunilor și a calomniilor împrăștiate pe seama Comandantului nostru, de trădători, dezertori și de neastâmpărații noștri vrașmași?

RĂBDĂM
CĂCI TIMPURILE CER

Puterea cea mai mare din lume, neîntrecută până la sfârșitul veacurilor, este răbdarea.

Aici în rândurile de față, nu mă gândesc, la răbdarea celor mulți, la nenorociții, necăjiții, și bătuții de soartă, cari obișnuiți a purta jugul pe gât. rabdă până la îndobitocire, ci la rabdarea unui mănunchiu de oameni conștienți de rostul lor în viață, la rabdarea oamenilor, cari privesc prin operile lor chiar și dincolo de lumea aceasta.

Am ieșit într'una din zile, în jurul Iașului și-am văzut ceia ce se poate vedea pe tot cuprinsul pământului românesc: implântarea ghiarele jidovești în moșiile românești.

Vreo trei patru proprietari români încolo numai urmă de jidov.

Ne-am oprit la o cramă unde huzureau câțiva copii grași și voioși în jurul unei babe cu ochii mici și roșii, ochi de vulpe și de dihor.

Printre altele am întrebat-o dacă se câștigă ceva din pogoanele de vie întinse cât puteai cuprinde cu privirea.

Cum să nu câștigăm, răspunse baba c'un rânjet de veselie, că doar lucrătorii sunt soldați trimiși dela Regiment și că în loc de plată, dăm regimentului câteva căruți de fân.

Soldații îmbrăcați în zdrențe și negri de muncă i-am văzut chiar cu în vie lucrând, erau vreo patruzeci și mai bine la număr.

Jalnica priveliște și tristele întâmplări cele din jurul Iașului sunt dela un capăt până la altul al țării noastre românești.

Ce putem face în fața sângelui ce curge din trupul pământului românesc și supt cu sete de lifiele streine?

Răbdăm! Răbdăm căci timpurile cer, pregătire prin muncă de tabără și și șantier.

D. STĂET

Camarazilor Nică Gh. Ghimeș, Munteanu D-tru, Manole C-tin, Culiță Nedelcu, dela Pățești-Putna, fiți bucuroși și mulțumiți că vi se dă ocazie, să trăiți suferințele prin care au trecut legionarii până acum, numai așa credința noastră legionară se va înrădăcina, și numai cu o credință înrădăcinată și cu sacrificii vom putea birui.

Pentru Org. „Totul Pentru Țară"
din Jud. R.-Sarat

Față de prigoana unora din autoritați, fac cunoscut tuturor membrilor din organizația „Totul pentru Țară" că organizația noastră *este legală și recunoscută de Comisiunea Centrală electorală din Ministerul de Justiție*, cari ne-a atribuit ca semn electoral un pătrat cu două puncte [• •] și rog pe toți membrii să-mi aducă la cunoștință numele tuturor acelor care le vor face vre-un neajuns.

Cât despre domnișorul cari se ascunde depe aceste organe jandarmerești, dar i se văd urechile, să avem grijă să i le scuturăm atunci când nu va mai fi păzit de „forțe constituite" și-l vom găsi chiar de se va ascunde și în gaură de șarpe.

Aristotel Gheorghiu
Șeful Organizației „TOTUL PENTRU ȚARĂ" din Jud. R.-Sarat

Însemnări

„*Școala suferinței legionare*.

Cel ce intră în această luptă trebuie să știe de mai înainte că va avea de suferit. După suferință vine întotdeauna victoria. Cel ce va ști să sufare acela va învinge.

De aceia noi legionarii vom primi suferințele cu drag. Fiecare suferință este un pas înainte către mântuire, către victorie.

O suferință nu-l va discuraja pe legionar ci-l va oțeli, îi va căli sufletul. Cei ce au suferit și vor mai suferi încă vor fi adevărații eroi ai luptei legionare. Binecuvântarea Patriei se va întinde asupra lor și asupra familiilor lor.

Viața legionară este frumoasă. Dar nu este frumoasă prin bogăție, prin viață de petreceri și lux, ci este frumoasă prin *mulțimea primejdiilor* pe cari le oferă legionarului, frumoasă prin nobila camaraderie ce leagă pe toți legionarii din întreaga țară într'o stântă frăție de luptă; înălțător de frumoasă prin neplecata, prin bărbăteasca atitudine în fața *suferinții*.

Atunci când cineva intră în organizația legionară, trebue să cunoască mai dinainte *viața care-l așteaptă*, drumul pe care-l va străbate".

Camaradul Paraschiv dela Nămoloasa-Putna întreabă: „nu cumva democrația este "antihristul prezis în Apocalips? Deoarece pretutindeni se înproașcă cuvântul minciunei și al înșelăciunei. Zăpăcesc mintea oamenilor cu băutură și promisiuni deșarte și în goana nebună după arginți și putere, lovesc în tot ce-i bun și curat în credință și'n Biserică".

Îi răspundem: că democrația pregătește calea Antihristului ce stăpânește acum peste Nistru [calea comunismului] și că o deosebește numai înfățișarea și puterea, scopul e la fel.

Camaradul V. Teiřău, Pârcești-Putna, își exprimă toată încrederea și nădejdea în biruința legionară: „Când sunt atâtea jertfe ce-au fost făcute pentru a salva mândria și integritatea națională, suntem siguri că nici unul dintre adevărații luptători nu se va clinti dela chemarea neamului.

Insemnări - Știri de pe fronturile de afirmare Legionară - Poșta - noastră

Conștiința națională trebue să fie evanghelia tineretului pentru a construi pe temelie sigură viitorul ce ne așteaptă, atât de bine meritat, pentru suferințele îndurate dealungul vremurilor.

La timpuri noi, ne chiamă datorii noi și covârșitoare. Pe umerii legionarilor ce-au suferit și-au învins stă biruința definitivă și temeinică".

*

„Tabăra este un mic colț din România *de mâine*: muncă, cinste, voioșie, credință dragoste, unitate, supunere, tinerețe, ordine, devotament, etc. Marele câștig intrinsec al taberei este altul; trăind în cea mai pură austeritate și elevație morală, se scoate un om *tare, imun viciilor*, incoruptibil. Nu sunt posibile și se dovedește că se poate trăi inalt, fără: lene, curvie, beție, desfătare în mâncări, furt, minciună, egoism care nu au acolo rost. Cine a trăit într'o tabără de muncă, cine a citit până în fund gândul căpitanului, cine s'a orientat în atmosfera morală a legionarilor *formați*, acela poate crede în minuni ca acestea: bani lăsați în mijlocul drumului, între 250 de oameni, ca pe vremea lui Vlad Țepeș, fără ca nimeni să pună mâna pe ei, băeți și fete trăind la un loc săptămâni întregi fără ca un singur cuvânt sau gest echivoc de provocare sau de acceptare să se facă, priviri limpezi, drepte, cinstite, băeți cari vorbesc ceasuri întregi *orice*, numai despre „dame" nu, când se știe că acesta-i subiectul favorit al unei anumite tinereți democratice și cultivate de tiparul iudaic, — o lume în care cearta, dușmănia, pizma, insulta, pâra, tragerea pe sfoară, chiulul național, să nu existe, aceasta e lumea nouă care se pregătește. O lume imună, incoruptibilă, din piatră, din foc și din fier, așa cum erau strămoșii noștri l e g i o n a r i, cari-au pornit de pe malurile Tibrului și-au cucerit lumea întreagă. Aceștia vor să cucerească doar țara și n'au decât pilda străbunilor. Cine-i criminalul care-i mai poate opri? Care-i trădătorul destinelor unui neam? Scârboasă figură ar face în *istoria neamului* oricât i-ar fi de slăvit acum numele!"

(Orientări Iulie-Aug. a. c.)

*

La 27 Iulie până la 3 August a. c., s'a întrunit în Cehoslovacia Congresul Confederațiunei Internaționale Studențești.

Cu acest prilej s'a întrunit, în mai multe ședințe, și Consiliul Micei Antante Studențești.

La Congresul Internațional Studențesc au participat delegați și observatori din parte a 13 Uniuni Naționale Studențești, printre cari reprezentanți ai studențimii Australiene și ai studențimii Statelor Unite ale Americii.

Șeful delegațiunei române a fost domnul Alexandru Cantacuzino, directorul Departamentului Afacerilor Streine ale Uniunii. Delegațiunea românească mai cuprindea pe domnul Șerban Milcoveanu, Președintele Societății Studenților în Medicină din București și domnul Liviu Teneșanu.

In trei lungi ședințe cu discuții libere, s'au confruntat felurite păreri asupra temelor următoare: Problemele politice ale Europei și Problemele economice ale Europei de astăzi, organizarea Confederațiunei Internaționale Studențești.

Aceste ședințe au fost prezidate prima, de Dr. Hubert Ripka, jurnalist de seamă și om de vază al vieții publice Cehoslovace; a doua ședință a fost prezidată de Dr. F. Hodac, profesor al școalei politechnice din Praga.

Șeful delegațiunei române a avut de combătut fără menajament, unele sugestii de revizuire a tratatelor din Europa centrală și unele atacuri antinaționaliste formulate în aceste ședințe.

Printre lucrările celor șase comisiuni ale congresului, subliniem rezoluțiunea subcomisiunei internațională a medicinei, rezoluție aprobată ulterior și de planul comisiei a II-a, prin care studențimea internațională se solidarizează cu studenții mediciniști români, pentru abrogarea imediată a nostrificării diplomelor medicale streine în România.

Cu referire la emiterea nouilor cărți internaționale de presă, s'a manifestat o opunere serioasă între teza naționalistă.

Delegația româniei a susținut cu intrasigență tema că nu pot fi emise cărți de presă internațională, decât studenților făcând parte din Uniunile Naționale și numai de către forurile studențești recunoscute.

Delegația română a învederat gravele inconveniente de principiu și de fapt de a institui un oficiu internațional, suveran în a judeca situațiile naționale studențești și de a'l autoriza să dispună de o armă atât de temut cum este cartea de presă.

In comisia II-a pentru cooperarea intelectuală, primul delegat român a făcut un raport indicând liniile mari ale vieții spirituale reinoită trăită de generațiunea tânără românească.

D-sa a depus o rezoluție care a fost adoptată, prin care se hotărăște lărgirea preocupărilor Confederațiunei Internaționale Studențești din limitele sale actuale strict profesionale, într'un cadru mai vast de preocupări morale, spirituale și ideologice, ce frământă anii de răspântie în cari trăim.

Delegația română a propus și s'a admis ca la viitorul congres al studenților în drept, problema de căpetenie de pe ordinea de zi, să fie Principiile directoare ale dreptului public și Filosofia dreptului.

Cât privește activitatea Micei Ințelegeri, deși s'au evidențiat divirgențe însemnate între concepțiile spirituale ale studențimii Cehoslovace și române, delegațiunea română fără a-și înstrăina independența de gândire, a căutat să păstreze între cele trei studențimi, română, cehoslovacă și jugoslavă, patrimoniul de solidaritate și de amiciție, însă desrobit de influențe comuniste, masonice și jidovești.

In urma propunerei delegației Cehoslovace și dorinței delegației Jugoslave, domnul Alexandru Cantacuzino a fost proclamat președinte al Micei Ințelegeri Studențești.

In mai multe ședințe, delegații celor trei Uniuni studențești, expunându-și vederile lor s'au pus de acord asupra unui domeniu și puncte de activitate interesând deopotrivă cele trei studențimi.

S'a hotărât ca viitor consiliu al Micei Ințelegeri Studențești, să se întrunească la Londra în Decembrie anul curent, iar viitorul congres general al Micei Ințelegeri Studențești, să aibă loc cu amploare, la București, la sfârșitul lunei Septembrie 1936, evident în cazul că autoritățile românești își vor insușit până atunci o mai bună ințelegere despre aspirațiunele studențești.

Mai avem de menționat convorbirile între delgații Italieni și Români pentru întemeierea unui organism care să faciliteze apropierea și cunoașterea între toate grupările studențești naționale cari aspiră spre o reinoire spirituală, eroică și o nouă societate de muncă, disciplină și sănătate fizică.

Pentru anul viitor, probabil că studențimea italiană va invita reprezentanții ale tuturor grupărilor acestora, să participe la marile concursuri culturale și artistice, numite „Litorialele romane".

(Note) „Alexandru Cantacuzino"

* * *

■ Congresul Studențesc Dobrogean din 15 August a. c s'a ținut intr'o atmosferă de inalt entuziasm legionar.

Congresul a expediat Căpitanului și D-lui General Cantacuzino următoarele telegrame:

D-lui Corneliu Zelea Codreanu

Studențimea dobrogeană adunată la Durostor în al treilea congres își mărturisește nețărmurita ei dragoste față de cel ce s'a dăruit întreg neamului pentru al salva din haosul în care vor să-l arunce dușmanii noștrii. Studențimea dobrogeană trimițindu-vă salutul ei legionar, vă asigură de devotamentul ei până la moarte.

D-lui G-ral Gh. Cantacuzino Grănicerul

■ Eroului din războiul de eri și cel de mâine, studențimea dobrogeană, adunată în cel de al treilea congres al ei îi exprimă admirația și devotamentul ei".

Nicadorilor. congresul le-a trimis rânduri de caldă iubire (Românul — dela Silistra).

* * *

Biserica dela Movilița-Putna

■ Legionarii, cari au frământat cu picioarele pământul pentru cărămidă și-au strâns bolovani de prin prăpăstiile Vrancei pentru var, au ajuns cu Biserica la acoperiș.

De o lună de zile se lucrează la turle și învelișul cu scânduri.

Peste o săptămână se va începe învelișul cu tablă de fier.

La școala de Meserii din Focșani se lucrează 28 de ferestre și ușile dela intrarea în Biserică, toate lucrate în fier.

Rămâne să continuăm și să terminăm tencuiala, catapiteazma și pictura ca să o putem sfinți.

* * *

■ Camioneta Putnei e gata, mai are nevoe de ceva cauciucuri.

S'a făcut un drum cu ea până la Galați și înapoi cu ocazia plecării unei echipe de legionari putneni în tabăra dela Carmen Silva.

Aducem mulțumiri legionarilor cari au răspuns imediat și nădăjduim că și cei rămași mai pe urmă nu vor intârzia prea mult — ca să putem cumpăra cauciucuri bune, acestea de acum sunt vechi și peticite.

■ Legionarii din Com. Crucea de Sus-Putna, lucrează de trei săptămâni, sub comanda camaradului D. Stăct student din Dealul-Neicului, la captarea unui izvor de apă pentru folosul mai multor comuni ce au trecerea pe acolo când merg spre Panciu.

Oamenii sunt foarte mulțumiți deoarece în acea regiune de deal și munte sunt tare lipsiți de apă.

■ La Șerbești-Putna legionarii sub comanda Legionarului S. Ghinea au captat un isvor din munte și l'au adus pe tuburi și olane în mijlocul satului; iar acum lucrează cărămida necesară pentru clopotniță.

■ La Găgești-Putna sub comanda legionarilor B. Potop și B. Postolache, legionarii au făcut cărămida necesară pentru o clopotniță; acum strâng lemne să arda cărămida și bolovani de piatră pentru var.

■ La Suraia-Putna 39 de legionari cu căruțele sub comanda legionarului P. Marin au cărat piatra și nisipul necesar pentru clădirea a două școli în Comuna Suraia.

POȘTA NOASTRĂ

Interzicem legionarilor putneni de a mai face semne pe pereții caselor și a instituțiilor cu păcură și cu orice fel de vâpsea.

*

■ Cei care au intârziat din neglijență sau rea voință, și n'au achitat gazetele nici până acum, dela 1 Iunie a. c., n'au dreptul să citească, căci îi anunțăm că incepând cu acest număr, lucrăm cu alții cari dovedesc a fi mai conștienți și mai la datorie.

1 LEU BUCATA

Nu dăm la nimeni nimic pe gratis, deoarece gazeta costă bani și n'avem de gând, să punem la loc înzecit când vom fi la conducerea țării.

* * *

Depozitarilor din afara județului Putna, le oferim 25 la sută din vânzarea gazetei.

* * *

Primim spre publicare articole cu caracter naționalist și creștin, scurte și precise.

Abonamente de susținere pe un an 50 lei, pe 6 luni 25 lei.

Informații, manuscrise, abonamente se pot trimite și se primesc la adresa: Pr. V. Boldeanu Str. D. Zamfirescu 14, Focșani.

Focșani, Librăria și Tipografia Vasile N. Nanu